

DEN FÖRSTA JULEDAG

Gammal visa, som förutom i nordisk folktradition finns i andra delar av Europa. I England är den sålunda en känd och omtyckt julvisa.

Den för - sta ju - le - da - gen som min mo - der mig gav,
andra o.s.v.

gav hon mig: tolv sock - nar, tolv kyr - kor i var soc - ken,
tolv al - ta - re i var kyr - ka, tolv prä - ster
i vart al - ta - re, tolv kap - por på var präst,
tolv bäl - ten på var kap - pa, tolv pun - gar
på vart bäl - te, tolv ö - re i var pung.

El - va by - ar, el - va går - dar i var by, el - va
stu - gor i var gård, el - va sän - gar i var
stu - ga, el - va kä - ring - ar i var säng, el - va
gub - bar på var kä - ring, el - va päl - sar på var

gub - be, el - va skinn i var - je päls, el - va
hår i var - je skinn, el - va löss på var - je
hår, el - va gnet - ter o - van - på. Ti - o kor, ti - o
kal - var i var ko. Ni - o sug - gor, ni o
gri - sar i var so. Åt - ta få - lar grå med gull -
sad - lar up - på. Sju går' och sex lär och fem får.
Fy - ra re - de - li - ga svin. Tre spann korn up - på min
lo - ge. Tven - ne fis - kar i min damm. En skön
jung - fru i min famn, dem ta - ger jag och ing - en ann.

När man sjunger den första strofen börjar man från början och fortsätter fram till tecknet 12, varifrån man hoppar till tecknet 1 och sjunger visan till slut. I andra strofen sjunger man till 12 men hoppar nu till 2 o.s.v.